

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/78/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213011582
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7213011582.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Daniely Mitterpákovéj, v trestnej veci obžalovanej U. I.M., pre skutok kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., o odvolaní prokurátora a poškodenej proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T/141/2013 zo dňa 6.12.2016, na verejnom zasadnutí dňa 11.septembra 2017 v Košiciach, takto

rozhodol:

I. Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

II.Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. z a m i e t a odvolanie poškodenej F.. L. N..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaná U. I. , nar. XX.X.XXXX v Košiciach , trvale bytom Košice, ul. N. Č.. XX spod obžaloby Okresného prokurátora Košice II sp. zn. 2Pv 489/11 pre skutok kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods.1 , 2 písm. a) Tr. zák. , ktorého sa mala dopustiť tak, že

- v Košiciach na ul. Moldavská č. 41/C v predajni spoločnosti Meridiano s.r.o. v čase od 30.10.2007 do 17.5.2011 vystavovala pokladničné doklady na zálohy , ktoré nikde neevidovala a finančnú hotovosť si ponechala a tým, v registračnej pokladni spôsobila storná bez náležitých dokladov , čím pre spoločnosť Meridiano s.r.o. so sídlom Hlavná č. 54 , Košice spôsobila škodu vo výške 5.680, 94,- Eur, oslobodená, pretože nebolo dokázané , že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodenú spol. Meridiano s.r.o. , Košice s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prokurátor a poškodená.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že o preskúmaní celého súdneho konania, ako aj odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Košice II dospel k názoru, že tento zle vyhodnotil skutkový stav veci.

Okresný súd Košice II sa priklonil iba ku výpovedi obžalovanej, ktorá od samého začiatku tvrdila, že takto konala iba na pokyn poškodenej, majiteľky predajne. Teda obžalovaná preberala zálohy v hotovosti, iba na príkaz poškodenej, pretože to tak sama vyžadovala. Obžalovaná uviedla, že každý jeden tovar resp. objednávka bola realizovaná a tovar sa nakoniec dostal ku zákazníkke. Počas toho ako pracovala u poškodenej zistila, že spoločnosť poškodenej má problémy s exekúciou, nedalo sa preto platiť cez terminál kartou a inventúry sa robili len naoko resp. sa nevykonávala poriadne.

Obžalovaná kategoricky odmietala, že by sa podieľala na celom tomto probléme. Každú jednu vybratú zálohu odovzdala poškodenej.

Poškodená sa vyjadrila, že tvrdenia obžalovanej nie sú pravdivé. Podľa nej obžalovaná si ponechávala zálohy iba pre seba a tovar neobjednávala, a tým pádom ani nemohol byť dodaný pre zákazníčky v stanovenej lehote.

Na celé konanie obžalovanej prišla len náhodne, keď sa jej ozvala jedna zo zákazníčok, ktorá jej uviedla, že zaplatila zálohu, no tovar jej nedošiel a obžalovaná jej prestala dvíhať telefón a odpisovať na smsky.

Obžalovaná potom následne zistila, že takýto postup obžalovanej sa opakoval vo viacerých prípadoch a tak niekedy aj sama zisťovala, že či zákazníčka zaplatila zálohu a či jej došiel tovar. V mnohých prípadoch sa to tak neudialo. Podľa vyjadrenia poškodenej obžalovaná vykonala približne 500 storno, pričom po jej odchode sa v jej predajni za rok a pol vykonali 2 storná.

V prípravnom konaní ako v konaní pred súdom boli vypočítané všetky, obžalobou navrhnuté svedkyne. Tie, podľa názoru prokurátora, potvrdili skutkový dej, čo sa týka spôsobu a osoby, ktorý popísala aj samotná poškodená.

Všetky svedkyne sa v podstate zhodne vyjadrili, že obžalovaná od nich prevzala zálohy a určila termín dodania tovaru. Po čase však obžalovaná začala používať výhovorky, prečo nie je dodaný tovar a teda, že je v zahraničí, je hospitalizovaná, jej brat mal autonehodu atď. Po ďalšom čase už obžalovaná prestala dvíhať telefón a odpisovať na sms správy.

Všetky svedkyne uviedli, že začali tento problém riešiť už s majiteľkou, ktorá im vysvetlila, čo sa u nej v predajni stalo a tovar im potom v novom dohodnutom termíne doručila.

Okresný súd správne vyhodnotil, že túto informáciu sa svedkyne dozvedeli len od samotnej poškodenej, no nesprávne vyhodnotil v prospech koho tento dôkaz svedčí. Jednoznačne v prospech poškodenej. Najmä preto, že poškodená nemala dôvod obžalovanú krivo obviňovať z toho, že prebrala zálohy a neobjednala tovar. Veď v konečnom dôsledku svedkyne uviedli, že tovar im bol dodaný poškodenu. Teda poškodená musela tento tovar nanovo objednať a zaplatiť ho, keďže zálohy prebraté obžalovanou boli započítané do koncovej sumy za látku.

Vo vyšetrovacom spise sa dokonca nachádzajú aj sms správy medzi obžalovanou a svedkyňou H., ktoré jasne vypovedajú o tom, ako sa obžalovaná správala voči zákazníčkam, ako sa vyhovárala nedopisovala na sms správy.

Je irelevantné tvrdenie obhajoby, že vlastne zákazníčkam nevznikla škoda, nakoľko ako poškodená bola majiteľka obchodu a nie zákazníčky. Týmto tvrdením sa obhajoba zapodievala od samotného začiatku konania na súde až jeho koniec.

Dokazovanie bolo vykonané aj smerom ku hospodárskemu výsledku a celkovému podnikaniu poškodenej, čo považuje za zbytočné, keďže v tomto prípade sa nejedná o žiaden daňový trestný čin, prípadne o podvod zo strany poškodenej. Je však zaujímavé, že keď obžaloba a poškodená chcela upriamiť pozornosť súdu na skutočnosť, že obžalovaná mala presne rovnaký problém v predchádzajúcom zamestnaní a teda, že si ponechávala tržby pre svoju potrebu, tak súd vyhodnotil výpoveď bývalého zamestnávateľa. Súdtak tiež odmietol dôkaz poškodenej, a to listinné dôkazy z inej trestnej veci, pretože podľa jeho uváženia, v tejto veci to nemá čo robiť.

Poškodená počas celého konania poukazovala na tú skutočnosť, že obžalovaná takto konala už u predchádzajúceho zamestnávateľa. Dokonca aj modus operandi bol presne rovnaký.

Čo sa týka výšky spôsobenej škody uvádza, že okresný súd uviedol, že sa nestotožňuje s jej výškou, pretože na pojednávaní bolo preukázané, že došlo ku škode len niečo cez 1.000,-€ a aj to u zákazníčok, ktoré tovar dostali. Opätovne uvádza, že poškodenými nie sú zákazníčky, ale poškodená L. N..

Tento poznatok nadobudol súd pri výsluchu svedkýň a tak aj tento fakt svedčí o tom, že obžalovaná spôsobila minimálne takúto škodu, podľa tvrdenia súdu.

V prípade ak mal súd pochybnosť o výške škody, mal teda prekvalifikovať toto konanie poškodenej na odsek 1 prečinu sprenevery.

Vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní ako aj v konaní na súde je možné ustáliť skutkový stav v zmysle, že je zrejmé, kto, kde, kedy, aj keď s iným časovým ohraničením ako je uvedené v obžalobe a akým spôsobom spáchal skutok. Proti obžalovanej svedčia dôkazy, a to výpoveď poškodenej, ktorá bola konzistentná počas celej doby trestného konania a výpovede svedkýň, ktoré sa jasne vyjadrili o komunikácii a konaní obžalovanej.

Obžalovaná si teda prisvojila cudziu vec, peniaze, ktoré jej boli ako predavačke zverené poškodenu a tieto mali slúžiť na zábezpeku objednania tovaru. To sa však nestalo a ako sama poškodenej uviedla, tieto peniaze už nevidela a musela tovar objednať na novo a zaplatiť za neho.

Boli zachované všetky pojmové znaky prečinu sprenevery tak, ako o tom pojednáva § 213 Trestného zákona.

Dáva do pozornosti, že okresný súd by sa podľa jeho názoru mal vysporiadať aj so skutočnosťou spojenou s problémami, ktoré mala obžalovaná vo svojom predchádzajúcom zamestnaní, a to prihladaním na podrobný výsluch F.C. A., ale nie vo vzťahu ku tomuto skutku, ale vo vzťahu ku osobe obžalovanej, jej pracovným návykom a spôsobu, akým odišla z predchádzajúceho zamestnania.

Navrhuje, aby odvolanie zo strany prokurátora podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku nezamietol a rozhodol podľa § 321 odsek 1 písmena c) Trestného poriadku.

K dôvodom odvolania prokurátora sa vyjadrila obžalovaná. V písomnom podaní udáva, že prokurátor uvádza, že súd sa priklonil iba k jej výpovedi, že pri výkone práce konala na základe pokynov majiteľky predajne p. N., ak preberala zálohy v hotovosti, ktorá to takto vyžadovala. Uvedené tvrdenie je nepravdivé. Tieto skutočnosti uviedla samotná poškodenej pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 16.03.2015 (strana 10 zápisnice), uviedla, že ona vymyslela tento systém so zálohami oproti príjmovým peňažným dokladom, fungovalo to tak 20 rokov, odkedy založila firmu, a cez registračnú pokladňu to nešlo preto, že si to klient niekedy rozmyslel, alebo sa zvýšila objednávka a bolo by to komplikované z dôvodov, ktoré poškodenej odmietla uviesť. Pri preberaní záloh od zákazníkov oproti príjmovým dokladom postupovala presne v súlade s tým, ako to vymyslela p. N. V. ako to fungovalo dávno predtým, než u nej začala pracovať.

Samotná otázka, či boli peniaze preberané cez registračnú pokladnicu alebo oproti príjmovému pokladničnému dokladu, nenapĺňa znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty sprenevery. Obžaloba jej kládla za vinu, že si mala takto prijaté peniaze ponechávať, čo ale nebolo preukázané ani jedným dôkazom. Jediný kto to vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uvádzal bola p. N., ale jednalo sa len o jej tvrdenie proti môjmu. Táto výpoveď konateľky poškodenej bola spochybnená viacerými svedeckými výpoveďami, poukazujeme najmä na svedkyne N., H., B., A. a svedka G..

Svedkyňa N. uviedla, že po tom, čo nechala na predajni zálohu, jej volala p. N., či má pečiatku na doklade, pretože neopečiatkované príjmové pokladničné doklady údajne neplatia. To znamená, že p. N. mala vedomosť o tom, že takáto zákazníčka bola na predajni, a že nechala zálohu, dokonca aj o tom, že má neopečiatkovaný doklad. Uvedené je v rozpore s tvrdením poškodenej, že od zákazníka zobrala zálohu a nikde neuviedla, že bol v predajni. Svedkyňa H. uviedla, že týždeň po zadaní objednávky jej prišli z firmy Meridiano zamerať okná - to znamená, že poškodenej spoločnosť o zákazke mala vedomosť a začala ju realizovať. Svedkyňa B. uviedla, že jej objednané závesy prišli nekvalitne ušité, čo je v priamom rozpore s tvrdením poškodenej, že zákazka nebola vôbec zaevidovaná. Svedok G. sa rovnako vyjadroval len ku kvalite dodávky, to znamená, že tovar mu bol dodaný. Svedkyňa A. (G.) uviedla, že jej tovar bol dodaný v časovom skize, teda aj táto zákazka musela byť evidovaná.

Je teda v celom rozsahu nedôvodné tvrdenie prokurátora, že svedkyne - zákazníčky spoločnosti Meridiano mali potvrdiť skutkový dej tak, ako bol popísaný v skutkovej vete obžaloby, t.j. že si mala

prisvojiť od nich prijaté zálohy a spáchať spreneveru. Ani jedna zo svedkýň nič také neuviedla. Samozrejme, že každá z nich uviedla, že od nich prijala zákazku a zálohu oproti príjmovému dokladu. Toto bola jej pracovná náplň predavačky. Ani jedna zo svedkýň sa však nevedela vyjadriť k tomu:

1. Čo sa následne stalo s peniazmi, ktoré od nich prevzala, tieto peniaze odovzdávala p. N., to dochádzalo bez prítomnosti inej osoby a žiadny doklad o tom od svojho zamestnávateľa pochopiteľne nepožadovala, čo p. N. v súčasnosti zneužíva proti mne. Jedine p. N. tvrdí, že jej prijaté zálohy mala zatajovať, čo je ale v rozpore s vyššie uvedenými svedeckými výpoveďami, a najmä s tou skutočnosťou, že každej zákazníčke dala príjmový doklad. Za daných okolností nebolo možné zatajiť prijatie peňazí, určite nie po dobu niekoľkých rokov ani mesiacov, ako sa to uvádza v obžalobe. Každá zákazníčka uviedla, že už niekoľko týždňov po vyplatení zálohy sa začala zaujímať o to, čo je s tovarom a kedy bude dodaný.

2. Aký bol skutočný dôvod, prečo im tovar nebol dodaný. Skutočným dôvodom bolo, že predajňa krachovala, p. N. nemala na objednávanie tovaru a vyplatenie dodávateľov. Je pravdou, že všetky zákazníčky komunikovali s obžalovanou, pretože bola predavačka a od nich prijala zálohu, to znamená bola tá, ktorá bola adresátom prípadných výčítok z ich strany. Samotná realizácia zákaziek, t.j. šitie, montáž, atď. však nepatrili do jej náplne práce ako predavačky. Ak zákazníckam písala nejaké „výhovorky“, prečo tovar ešte nie je, tak len preto, že im predsa nemohla napísať, že napriek tomu, že zaplatili zálohy 50 alebo 100,- €, majiteľka má aj tak problém s objednaním tovaru, pretože jednotlivým dodávateľom (výrobcom látok) dlhuje rádovo oveľa vyššie sumy.

Každá zo svedkýň uviedla, že mala od p. N. informáciu o tom, že obžalovaná si mala nechať zálohy, a že toto je dôvod prečo im tovar nebol dodaný. Ani jedna z nich nemala možnosť posúdiť pravdivosť tejto informácie. Prokurátor uvádza, že poškodená údajne nemala dôvod krivo obžalovanú obviňovať, že si peniaze mala nechať. Samozrejme, že dôvod mala - aby sa vyhla výčítok z strany zákazníčok a zvalila vinu na ňu. Aby sa zbavila zodpovednosti za skrachované podnikanie a zvalila vinu na ňu. Mimochodom, z účtovných závierok spoločnosti Meridiano s.r.o. za roky 2009-2012 vyplýva, že tržby klesali medziročne v priemere o 50 000,- €, spoločnosť mala exekúcie, je do dnešného dňa dlžníkom Sociálnej poisťovne - toto boli tie skutočné dôvody nedodania tovaru, za ktoré v celom rozsahu zodpovedá p. N.. Skutočnosť, že p. N. následne zrealizovala objednávky zákazníčok bez toho, aby od nich brala ďalšie zálohy, v žiadnom prípade nesvedčí v jej neprospech. Túto skutočnosť je možné interpretovať aj tak, že od nich nemusela brať žiadne zálohy, pretože už od nich prostredníctvom nej zálohy zobrala, a tieto jej boli riadne odovzdané.

SMS správy medzi obžalovanou a svedkyňou H. na ktoré prokurátor poukazuje, neboli na hlavnom pojednávaní vykonané ako dôkaz. To že sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise je v tomto štádiu trestného konania irelevantné, pretože súd mohol pri rozhodovaní vychádzať len z dôkazov, ktoré boli riadne vykonané. Ak sa týmito dôkazmi má preukázať to, ako sa „správala voči zákazníckam“, tak uvedená skutočnosť nemá žiadny súvis so skutkovou vetou obžaloby, ktorá bola podaná pre spreneveru. Prokurátor ďalej uvádza, že je irelevantné tvrdenie obhajoby, že zákazníckam nevznikla škoda, ktorým sa údajne „obhajoba zapodievala od samotného začiatku konania na súde až jeho koniec“, nakoľko poškodenou bola spoločnosť Meridiano s.r.o. a nie jednotlivé zákazníčky. Uvedené tvrdenie prokurátora, ktorým sa takto snaží spochybňovať obhajobu, považuje za nepochopiteľné až nezrozumiteľné. Nikto nič také predsa netvrdil. Jej obhajoba spočívala najmä v tom, že v konaní nebolo preukázané, že by si nechávala zálohy prijaté od zákazníčok. Toto mal preukázať prokurátor ak tvrdil, že spáchala spreneveru. Ak viaceré svedkyne (napríklad p. N., B., atď.) uviedli, že tovar dostali, a až následne im p. N. volala s tým, že zistila, že nemajú opečiatkovaný doklad o prijatí zálohy, tak je celkom zjavné, že k sprenevere nemohlo dochádzať tak, ako to tvrdil prokurátor v skutkovej vete obžaloby, avšak nie z toho dôvodu, že poškodeným nebol samotný zákazník, ale z toho dôvodu, že bola vyvrátená dôveryhodnosť svedeckej výpovede p. N., ktorá tvrdila, že jej zatajila prijatie zákazky a zálohy od zákazníčky.

Prokurátor ďalej poukazuje na dokazovanie smerom k hospodárskemu výsledku a celkovému podnikaniu poškodenej, čo považuje za zbytočné. Jedná sa o výhradu v celom rozsahu irelevantnú, nakoľko predmetné dôkazy navrhnuté obhajobou neboli súdom prvého stupňa zahrnuté do rozsahu dokazovania a neboli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Rovnako považuje za irelevantné tvrdenia prokurátora týkajúce sa iných poškodenou navrhnutých a na hlavnom pojednávaní nevykonaných dôkazov o údajnom inom trestnom konaní vedenom v minulosti voči nej. Aj v záverečnej reči prokurátor apeloval na to, že voči nej bolo údajne vedené iné trestné konanie, čo malo preukazovať nejaký „modus operandi“, lenže súd predsa nemohol pri rozhodovaní prihliadať

na nič iné ako na jej bezúhonnosť, ktorá bola preukázaná odpisom z registra trestov. Samotné vedenie trestného stíhania z nej ešte nerobí páchatela trestného činu, čo by malo byť prokurátorovi dostatočne známe. Z informácie, že niekto iný na ňu podal trestné oznámenie, nemožno vyvodiť záver o jej vine.

Čo sa týka výšky spôsobenej škody, prokurátor v odôvodnení odvolania priznal, že ním v obžalobe uvedená výška škody 5 680,94 € bola nesprávna. Prokurátor nepolemizuje so skutkovým tvrdením súdu prvého stupňa, že na hlavnom pojednávaní boli vykonané dôkazy týkajúce sa záloh v celkovej sume len približne 1 000,- €, ale podľa jeho názoru ju teda mal súd odsúdiť len za takúto škodu, resp. prekvalifikovať skutok na ods. 1 prečinu sprenevery. K tomu uvádza, že údaj o výške škody nie je jediná celkom zjavná nesprávnosť, ktorá sa nachádza v skutkovej vete obžaloby. Na hlavnom pojednávaní bol v celom rozsahu vyvrátený okrem výšky škody aj čas spáchania skutku (od 30.10.2007 do 17.05.2011, pričom všetky svedecké výpovede sa týkali výlučne roku 2011 a tiež každá zo svedkýň uviedla, že až niekoľko týždňov po nedodaní tovaru začala vec riešiť), aj jeho miesto (predajňa spoločnosti Meridiano na ulici Moldavská č. 41/C, pričom obžalovaná pracovala na Hlavnej), aj jeho spôsob (neevidovanie zákaziek, hoci samotné zákazníčky uviedli, že im tovar bol dodaný, resp. že im prišli zamerať okná, atď.). V rámci zosumarizovania dôvodov odvolania prokurátor uvádza, že proti nej údajne svedčia dôkazy, a to výpoveď poškodenej, ktorá bola konzistentná, a výpovede zákazníčok, ktoré sa vyjadrili o komunikácii s ňou a jej konaní. Takéto zhrnutie je v celom rozsahu v rozpore s vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní. Ak bola výpoveď poškodenej konzistentná, prečo si prokurátor neosvojil najmä tú časť, kde poškodená vypovedala o tom, že ona sama vymyslela spôsob prijímania záloh oproti príjmovému pokladničnému dokladu, bez registračnej pokladnice, prípadne o tom, že poškodená chodila do predajne každý deň pre tržbu a na kontrolu? Vo vzťahu k výpovediam zákazníčok opätovne uvádza, že ani jedna z nich sa nevyjadrila k tomu, či zálohy odovzdala poškodenej alebo nie. Samotná komunikácia so zákazníkmi v žiadnom prípade nepreukazuje spreneveru, nakoľko z hľadiska jej spáchania je podstatné výlučne to, čo sa stalo so zálohami, pričom nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by si ich ponechávala. “

V závere prokurátor dáva do pozornosti, že okresný súd by sa mal vysporiadať aj s tou skutočnosťou, že mala mať nejaké problémy v predchádzajúcom zamestnaní, a to s prihliadnutím na podrobný výsluch F. A., a to s ohľadom na jej „pracovné návyky a spôsob, akým odišla z predchádzajúceho zamestnania“. Uvedené skutočnosti nemajú absolútne žiadnu relevanciu vo vzťahu ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Prokurátor predsa nemôže preukázať spreneveru v rámci spoločnosti Meridiano s.r.o. tvrdením, že „aj u iného zamestnávateľa mala problémy“, obzvlášť ak tento iný zamestnávateľ pri svojom výsluchu sám uviedol, že trestné konanie voči nej bolo zastavené, to znamená, že k spáchaniu sprenevery nedošlo.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje odvolanie prokurátora za nedôvodné v celom rozsahu. Navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach ako príslušný odvolací súd toto odvolanie zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Proti predmetnému rozsudku poškodený podal v zákonnej lehote odvolanie s nasledujúcim odôvodnením.

1. Predajňa spoločnosti sa presťahovala z ulice Hlavná 54 na ulicu Moldavská a tento fakt nijako nesúvisí s posudzovaním viny alebo neviny sl. I.. Sprenevera ako taká, bola markantne a preukázateľne spáchaná až v mesiacoch marec - máj 2011. Podanie trestného oznámenia podložil nespochybniteľnými a nespočetnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou policajného spisu, na základe ktorého podal vyšetrovateľ podnet na konanie prokurátora. To, že podobným spôsobom konala aj na predajni na Hlavnej ul. vyslovili ako domnienku. Nie obvinenie.

2. Príjmové bločky s rovnakým číslom vystaveným na rozdielne sumy, príjmové bločky, ktoré si sl. I. zaobstarávala sama, bez pečiatky firmy alebo zákazky o ktorých vypovedali svedkyne. Zákazky, ktoré neboli riadne evidované v zošite zákaziek alebo v zošite tržieb. Vystavovanie bločkov z registračnej pokladne, ktoré sl. I. vystavovala v tréningovom režime / režim v ktorom sa pracovníčky pokladne zaučujú na prácu s pokladňou a tieto úkony registračná pokladňa nezahŕňa do sumáru dennej ani mesačnej tržby / sú viac ako rukolapne preukázateľné.

Zinkasované sumy si sl. I. ponechávala a nepriznávala ich ako tržbu.

3. Dôrazne sa ohradzuje voči klamstvu a tvrdeniu, že tak konala na jej podnet. Sl. I. bola za rovnaký čin sprenevery stíhaná aj u svojho predchádzajúceho zamestnávateľa (číslo vyšetrovacieho spisu ČVS : ORP -1753 /3 -OJP - KE - 207 Vyšetrovateľ mjr. Mgr. M. N., OR PZ Košice

V súvislosti s uvedeným konaním bolo voči slečne I. zahájené Exekučné konanie Exekútorským úradom Košice JUDr. Ján Ondáš, Mlynárska 16 Košice 040 11 na sumu 32 580 SK , ktoré je sl. I. povinná splatiť na základe rozhodnutia občianskeho súdu firme 3 PH .

4. Na margo výpovede svedkyne Trnavskej, o ktoré sa opiera odôvodnenie v rozhodnutí prvostupňového súdu uvádza, že žiadny z dvoch zmluvných montérov, ktorí zabezpečovali technickú stránku zákazky u nej nikdy nebol. Sú ochotní o predmetnej veci vypovedať v jej prospech.

5. K výške škody, ktorú si nárokovala podotýkam, že je vypočítaná zo záloh, ktoré si sl. I. bez jej vedomosti ponechala. Sú zrozumiteľne zadokumentované ako v policajnom, tak aj v súdnom spise.

6. Odškodnenie zákazníkov, čo súd z nepochopiteľných dôvodov považuje za poľahčujú okolnosť nahrávajúcu menovanej, urobila z iniciatívy a z vlastných finančných prostriedkov. Podnikateľ začala v oblasti služieb, aby zákazníkom poskytovala služby a nie ich okrádala.

7. Má za to, že celý nekonečne sa vlečúci proces, ktorý miestami pripomínal frašku / otázky zo strany súdu, ktoré sa týkali nepodstatných vecí, nepripravenosť, neustále odročovanie / nebol vedený tak, aby vzal v úvahu náležitosti, ktoré sú jasným dôkazom o vine sl. I., ktorá týmto neprofesionálnym rozhodnutím sudkyne opäť uniká spravodlivosti.

K odvolaniu poškodenej strany sa vyjadrila obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom podaní udáva, že odvolanie bolo podané oneskorene. Podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie podáva do 15 dní od oznámenia rozsudku. Rozsudok bol oznámený na pojednávaní dňa 06.12.2016 a odvolanie poškodeného bolo podané dňa 13.02.2017, po uplynutí viac ako 2 mesiacov od jeho oznámenia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje podané odvolanie poškodeného zo dňa 10.02.2017 zamietnuť podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu, že bolo podané oneskorene a súčasne bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil , že odvolanie prokurátora a poškodenej nie je dôvodné.

Krajský súd na podklade podaného odvolania prokurátora v neprospech obžalovanej, po preskúmaní vecí zistil, že okresný súd v trestnej veci obžalovanej U. I., na hlavnom pojednávaní vykonal rozsiahle dokazovanie a vykonané dôkazy zákonným spôsobom jednotlivo a v ich súhrne vyhodnotil.

Krajský súd v zmysle prvej alinei § 317 ods. 1 Tr. por. , po preskúmaní procesného postupu okresného súdu zistil a dospel k záveru, že všetky vykonané dôkazy, na ktoré okresný súd v napadnutom rozsudku poukázal boli vykonané zákonným spôsobom a v súlade s príslušnými ustanovenia Trestného poriadku, ktoré upravujú procesný postup súdu pri výsluchu obžalovanej, poškodenej, svedkov, ako aj pri čítaní a oboznamovaní listinných dôkazov. V tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu pre svoje meritórne rozhodnutie a ako to zistil krajský súd, na hlavnom pojednávaní v podstate vypočul obžalovanú a poškodenú, ako aj všetkých svedkov vrámci obhajobných tvrdení obžalovanej, ako aj tvrdení prokurátora vrámci podanej obžaloby.

Vzhľadom pre rozsiahlosť vykonaných dôkazov, krajský súd v svojom rozhodnutí poukazuje na prax, ktorá vyplýva aj z nálezů Ústavného súdu SR I.ÚS 141/04 v zmysle ktorého rozsudok okresného súdu a uznesenie krajského súdu tvoria jeden celok.

V zmysle tejto aplikačnej zásady, ako aj právneho názoru vysloveného v I.ÚS 141/04, krajský súd preto v celom rozsahu poukazuje na vykonané dôkazy, ktoré okresný súd v napadnutom rozsudku podrobne rozviedol s tým, že si ich v celom rozsahu osvojil, pretože okresný súd v napadnutom rozsudku veľmi podrobne a vyčerpávajúco popísal výpovede obžalovanej, poškodenej, ako aj výpovede jednotlivých svedkov.

Po preskúmaní veci krajský súd zistil tak, ako to vyplýva aj z podaného odvolania obžalovanej, ako aj vyjadrení poškodenej, že v trestnej veci v podstate tak, ako na to poukázal okresný súd, po vyhodnotení aj výpovedí jednotlivých svedkov boli na jednej strane obhajobné tvrdenia obžalovanej, ktorá od začiatku tvrdila, že skutok nespáchala a tvrdenie poškodenej, že obžalovaná vyberala zálohy a neoprávnene si ich ponechávala.

Po výsluchu obžalovanej, poškodenej RNDr. F. N., ako aj po výsluchu svedkov L.. S. Č., L.. O. Č., Ž. B., O. G., L.. O. C., M.. I. A., L.. O. O.Á., G. H., O.. W. Á., V. W., O.. V. W., O. A., O. C., F. A., okresný súd po vyhodnotení týchto výpovedí (tieto výpovede okresný súd veľmi podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku a keďže krajský súd, ako vyššie uviedol si ich v plnom rozsahu osvojil, tak na ne poukazuje v podrobnom zdôvodnení rozsudku) dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola obžalovaná stíhaná.

Tento svoj záver okresný súd odôvodnil tým, že nebol produkovaný dôkaz o tom, žeby vrámcí časového ohraničenia skutku v obžalobe od 30.10.2017 do 17.5.2011 mala byť takýmto spôsobom podľa tvrdenia prokurátora spáchaná sprenevera po dobu týchto 4 rokov, pretože každá svedkyňa - zákazníčka sa už po niekoľkých týždňoch domáhala tovaru, pričom ani jedna svedkyňa nepotvrdila tvrdenie obžaloby, žeby obžalovaná si ponechala peniaze

Okresný súd ďalej poukázal na výpovede svedkyň N., H., B., M.. A., ktoré potvrdili, že im tovar bol dodaný.

Ďalej okresný súd vyhodnotil aj samotný priebeh inventúr, a tu poukázal na výpoveď svedkyne C., ktorá sa vyjadrovala, že inventúry boli vykonávané neúplné, bez potrebných náležitostí a nie v pravidelných intervaloch, ako poškodená.

Okresný súd vykonané dokazovanie vyhodnotil ďalej aj v tom smere, že bolo preukázané, že v dobe, kedy ku skutku malo dôjsť, mala spoločnosť exekúcie na účte, takže nebolo možné realizovať platby bankomatovou kartou. V ďalšom výpoved' poškodenej okresný súd vo vzťahu k prijímaniu záloh v hotovosti oproti príjmovým pokladničným dokladom, ale bez registrácie v registračnej pokladni, vyhodnotil ako za protiprávny, pretože predávajúci, podľa názoru okresného súdu, je povinný každú platbu, vrátane zálohy evidovať prostredníctvom registračnej pokladne.

Z tohto vyhodnoteného dokazovania okresný súd vyslovil záver, že bez akýchkoľvek pochybností nebolo preukázané tvrdenie poškodenej a nebola ani bez akýchkoľvek pochybností vyvrátená obhajoba obžalovanej, ktorú prezentovala počas celého trestného stíhania a na ktorú poukázala aj v podrobnom vyjadrení sa k podanému odvolaniu zo strany prokurátora.

Okresný súd tak vyslovil záver, že je možné zo zákona použiť zásadu in dubio pro reo, t.j. v pochybnostiach v prospech obžalovanej.

S týmto záverom sa stotožnil aj krajský súd, pretože aj podľa názoru krajského súdu, aj po rozsiahlom vykonanom dokazovaní, ktoré okresný súd bezpochyby vykonal, nebolo možné bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru, že skutok sa stal tak, ako bol vymedzený a skutkovo popísaný v obžalobe prokurátora.

Podľa zaužívanej súdnej praxe, a aj podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, na ktoré poukázal okresný súd v rámci kontradiktórneho konania, vina obžalovanej vrámcí podanej obžaloby musí byť na základe jednotlivých vykonaných dôkazov, bez akýchkoľvek pochybností preukázaná, aby súd mohol vo veci o vine meritórne rozhodnúť.

Použitie zásady in dubio pro reo aj podľa názoru krajského súdu bolo zákonné, aplikujúc aj záver okresného súdu, že postup prijímania záloh v hotovosti, oproti príjmovým pokladničným dokladom, ale bez registrácie v registračnej pokladni bol protiprávny. V opačnom prípade podľa názoru krajského súdu by napríklad znaleckým dokazovaním, keďže už by boli zálohy registrované, jednoznačne preukázané v akej výške zálohy boli registrované a či obžalovaná tieto zálohy použila v rozpore s ich výškou pre tzv. vlastnú potrebu, čo je kvalifikačný znak pri trestnom čine sprenevery podľa § 213 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák..

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na samotné vyjadrenie prokurátora v podanom odvolaní, ako aj na vyjadrenie krajského prokurátora na verejnom zasadnutí, z ktorých vyplýva, že už aj prokurátor dospel k záveru, že podľa ich názoru mohla byť preukázaná len suma 1.000,- Eur oproti podanému skutku na sumu 5.680,94 Eur, keď navrhovali ako alternatívu prekvalifikovanie skutku v podstate po úprave na sumu 1.000,- Eur, ako trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr.zák.

Krajský súd ani túto argumentáciu prokurátora neakceptoval, pretože dospel v súlade so skutkovými zisteniami, ako aj právnym názorom okresného súdu k záveru, že po rozsiahlom vykonanom dokazovaní vznikli dôvodné pochybnosti a nebola jednoznačne vyvrátená obhajoba obžalovanej a preto použitie zásady in dubio pro reo bolo potrebné aplikovať na skutok v jeho celom rozsahu tak, ako to uviedol okresný súd vo výrokovvej časti svojho rozsudku.

Krajský súd v svojom uznesení pod bodom II. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol odvolanie poškodenej RNDr. L. N., pretože zistil, že poškodená bola na hlavnom pojednávaní, keď bol vyhlásený rozsudok dňa 6.12.2016 a po poučení o opravnom prostriedku, ako to vyplýva z čl. 392 sa nevyjadřila. Odvolanie poškodená podala až 13.2.2017, teda po dvoch mesiacoch od vyhlásenia rozsudku.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní na čl. 392 vyplýva, že okresný súd výslovne poučil procesné strany, a aj poškodenú, že proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia. Túto skutočnosť krajský súd vyhodnotil v súlade so zákonom, že lehota poškodenej na podanie odvolania plynula od vyhlásenia rozsudku dňa 6.12.2016, kedy jej bol rozsudok oznámený v jej prítomnosti.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Z týchto dôvodov kogentne ustanovených v § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol odvolanie poškodenej pretože bolo podané oneskorene.

Okresný súd podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodenú spoločnosť Meridiano s.r.o. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Aj tento výrok okresného súdu je úplne v súlade so zákonom, pretože súd vrámci oslobodzujúceho rozsudku zo zákona v súlade s ust. § 288 ods. 3 Tr. por. musí vždy poškodeného odkazovať na občiansko-súdne konanie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.